

לכבוד
חברי מליאת הועדה המקומית לתכנון ובנייה במליאתה

הנדון: **החלטת מליאת הועדה המקומית מתאריך 17/02/2020**
פרוטוקול מספר 20-0001

משתתפים: דורון ספיר, עו"ד, אופירה יוחנן וולק, גל שרעבי-דמאיו, ליאור שפירא, עו"ד, מאיה נורי, ארנון גלעד, עבד אבו שחאדה, אייל אקרמן, ציפי ברנד-פרנק, חן אריאלי, חן פנינה קראוס, שלי דביר, אלחנן זבולון, ראובן לדיאנסקי, עו"ד, מיטל להבי, אסף הראל, אמיר בדראן, שולה קשת ומוריה שלומות.

נעדרו: מר רון חולדאי, מוטי רייפ, רועי אלקבץ, נתן וולוך, שלמה מסלאוי, יניב ויצמן, חיים גורן, הרב נפתלי לוברט, משה חיים, פרוז אברהם, עו"ד, איתי פנקס ארד, סיגל ויצמן אהרוני.

נוכחים: מהנדס העיר אודי כרמלי, אדר', משנה ליועמ"ש הראלה אברהם אוזן, עו"ד, סמנכ"ל לתכנון ארגון ומער מידע ערן אברהמי, מנהל אגף תכנון העיר וסגנית מה"ע אורלי אראל, מנהלת מח' תכנון דרום אירית סייג, אדר', מנהלת מינהל החינוך שירלי רימון, מנהלת תכנון אסטרטגי חגית נעלי יוסף, ע.מ"מ וס.רהע. ומ.פרוייקטים משולבים אילן רוזנבלום, עו"ד, מנהלת לבינוי ופיתוח אגף החינוך אורית בן אסא, אדר', מתכנן צוות תכנון דרום אלון הרשקוביץ, אדר', אדריכל העיר יואב דוד, אדר', מתכנן פרויקטים בכיר גיא בלטר, נציג משרד בפנים עמית גולשטיין, ממונה תכנון סביבתי מירי אידילסון, משקיפה ממשד האוצר מלי פולישוק, נציג חברה להגנת הטבע ניר מסורי, מזכירת מליאת ועדה מקומית אלה דוידוף.

1. נושא: תא/תעא/צ/4610(2) – בית הספר לוינסקי - בקשה לדיון חוזר הוגש ע"י 2 חברות מועצה - שולה קשת ומוריה שלומות.

מהלך הדיון פירוט בעמודים 18-2 בסטנוגרמה.

הצבעה האם להשאיר את החלטת ועדת המשנה לתכנון ובניה 19-0022 ב'10 מיום 01.01.2020 על כנה (פירוט בעמודים 20-19 בסטנוגרמה)

13 בעד – אייל אקרמן, חן אריאלי, ציפי ברנד פרנק, דורון ספיר, אופירה יוחנן וולק, ארנון גלעד, ראובן לדיאנסקי, ליאור שפירא, מאיה נורי, גל שרעבי-דמאיו, אסף הראל, חן פנינה קראוס ומיטל להבי.

4 נגד – שולה קשת, מוריה שלומות, שלי דביר ואלחנן זבולון.

1 נמנע – אמיר בדרן.

החלטת ועדת המשנה נשארת על כנה.

החלטה:

ברוב של 13 קולות, 4 מתנגדים ובהימנעות 1 – החלטת ועדת המשנה לתכנון ובניה 19-0022 ב'10 מיום 01.01.2020 נשארת על כנה.

רשם:
אודי כרמלי, אדר'
מהנדס העיר

כ"ח שבט תש"פ
23 פבר 2020

מינהל הנדסה
אגף תכנון העיר

עיריית תל-אביב – יפו
מינהל הנדסה – אגף תכנון העיר
פרוטוקול מליאת הועדה המקומית לתכנון ולבניה
מספר ישיבה: 20-0001
מתאריך כ"ג בשבט תש"פ (17.02.2020), שעה 16.30
באולם האירועים, קומה 12 בניין העירייה

סטנוגרמה
שוש בלו

מרכזת בכירה לועדות מליאה ומחוז
אלה דוידוף

על סדר היום:

1. תא/תעא/צ/4610(2) – בית הספר לוינסקי
בקשה לדיון חוזר הוגש ע"י 2 חברות מועצה – שולה קשת ומוריה שלומות

* * *

מר דורון ספיר-היו"ר:

ערב טוב. חברי המליאה מתבקשים לתפוס את מקומותיהם. נא ללחוץ נוכחות בישיבה. אני יודע שכולכם חדשים במליאת הוועדה המקומית, אבל גם כאן לוחצים נוכחות בישיבה. אני רק מודיע לפרוטוקול ששלמה מסלאווי, חבר המועצה, לא יכול להשתתף בדיון כי הוא טרם חתם על הסדר ניגוד עניינים ולכן הוא לא חבר המליאה.

שולה קשת:

האם יש עוד חבר מועצה שלא חתם על הסדר ניגוד עניינים

מר דורון ספיר-יו"ר:

יש עוד אחד שלא נמצא פה כרגע – מר נתן וולוך. כל השאר, לפי מיטב הבנתי, חתמו, אמת?

הראלה אברהם אוזן:

אמת.

חברים, אני מתכבד לפתוח את כינוס מליאת הוועדה המקומית לתכנון ולבניה, ישיבה 20/0001.

1. תא/תעא/צ/4610(2) – בית הספר לוינסקי – בקשה לדיון חוזר הוגש ע"י 2 חברי מועצה – שולה קשת ומוריה שלומות.

מר דורון ספיר-היו"ר:

תא/תוכנית עיצוב ארכיטקטוני/צ/4610 – בית ספר לוינסקי – בקשה לדיון חוזר שהוגש על ידי 2 חברות מועצה – חברת המועצה שולה קשת וחברת המועצה שלומות מוריה. שולה קשת, בבקשה.

גב' שולה קשת:

אני רוצה להודיע שחברת המועצה מוריה שלומות בדרך, היא נתקעה בפקקים, אבל היא תגיע. אני מדברת והיא ממשיכה את דברי.

חברות וחברי מועצה יקרים ויקרות, אנחנו נפגשות ונפגשים כאן היום כדי לשקול פעם נוספת האם לקבל את תוכנית העיצוב שהוגשה לוועדת המשנה לתכנון ובנייה עבור בית הספר היסודי ברחוב לוינסקי.

למרות כל האמוציות שמתקשרות לנושא הזה, למרות כל השיקולים הפוליטיים והמשמעת הקואליציונית, ועוד אי אלו שיקולים זרים שנכנסו לעניין הזה, אני מבקשת היום שנקיים כאן דיון ערכי ותכנוני פתוח.

דיון זה הוא עמוק יותר משאלת הצבע של ייעוד הקרקע, כפי שיש כאלו שמבקשים להציג את הדברים. זוהי לא רק שאלה – האם ייעוד הקרקע מאפשר להקים ברחוב לוינסקי בית ספר נפרד לילדי זרים, אלא האם פעלנו כוועדה מקומית לבחון לעומק שאכן מוצדק ונכון להקים במקום הזה ובאופן הזה בית ספר. זה מה שנדרש כבסיס של כל תהליך תכנוני נכון וזהו גם הבסיס של כל דיון ערכי כשאנו באות ובאים לדבר על בית ספר, על מוסד חינוכי, על מקום שישרת מאות ילדות וילדים שגרים בעיר שלנו.

בקשתנו לקיים דיון חוזר בתוכנית העיצוב מתרכזת ב-3 נושאים עיקריים:

- החלטה עקרונית להקים בית ספר על אזורי נפרד לילדי הקהילה הזרה;
- ההחלטה להקים את בית הספר דווקא על חשבון מעט השטח הירוק של שכונת נווה שאנן;
- הליקויים הטכניים הרבים שיש בתוכנית בית הספר, כפי שאושרה בוועדה, מחייבים לדעתנו את תיקונה.

כלומר, גם אם אכן תחליטו שלהרוס את הגינה בלוינסקי באמצעות הקמת בית ספר נפרד לזרים הוא הפיתרון הנכון בעיניכם, אנחנו סבורות שיש לתקן את תוכנית העיצוב כפי שאושרה בוועדה.

ראשית, ברצוננו להציע למליאת הוועדה המקומית הצעה לתיקון החלטת ועדת המשנה לתכנון, בנוגע לתוכנית העיצוב. הצעות שתאפשרנה לשמור על מאזן הנוחות בהיבט של הרצון העז של המערכת להקים את בית הספר מול החובה לנהוג משנה זהירות ולבחון באופן מעמיק את ההשגות על התוכנית. זהו המתווה שאנו מציעות ושעליו אנחנו מבקשות שתצביעו היום:

מליאת הוועדה המקומית תחזיר את תוכנית העיצוב לדיון חוזר בוועדת המשנה לתכנון ובנייה שיתקיים בעוד חודשיים; בחודשיים אלו יתכנס פעם בשבוע שולחן עגול, שיכלול את נציגות מינהל החינוך, נציגות מינהל ההנדסה, נציגות השכונה, נציגות החברה להגנת הטבע, נציגות היועצת המשפטית ונציגות מטעם יו"ר הוועדה לתכנון ובנייה, במטרה לבחור אתר חליפי לבית הספר ו/או שינויים בתוכנית העיצוב, בהסכמת נציגות ועד התושבים.

דחייה של חודשיים היא דרישה סביבה מבחינה ציבורית, לצורך חשיבה נוספת לאלטרנטיבות אפשריות, והיא נדרשת בעיקר במקרה זה, לצורך בירור הטענות שנפרט בהמשך.

ההחלטה הסבירה במצב כזה היא לקיים דיונים מסודרים. אם אכן דיונים אלו יובילו למסקנה שאין שום אלטרנטיבות ושחייבים להקים בית ספר נפרד לזרים על גינת לוינסקי, טענה שאנו סבורות כי אינה נכונה, אם אכן כך, תתוקן תוכנית העיצוב באופן שיתנה את מימושה בשיפור מצבת השטחים הירוקים ותכנון השטחים הציבוריים בנווה שאנן באופן מיידי.

הצעתנו לדחות את ההחלטה הסופית הינה במסגרת מתחם הסבירות ואינה פוגעת במאזן הנוחות של הצדדים. אנו מבקשים הדברות ובחינת פיתרונות אמיתיים והוגנים כלפי התושבות והתושבים.

אציין כי היועצת המשפטית לוועדה המקומית, עו"ד אראלה אוזן אברהם, אישרה במכתבה מיום 26 בינואר 2020, שמינהל ההנדסה ממשיך לקדם את התכנון המפורט תוך התעלמות מכך שתוכנית העיצוב טרם אושרה סופית. כך שבהצעתנו להחזיר את הנושא לוועדת התכנון והבנייה אין בכדי לעכב את הפרויקט באופן ממשי.

ואלו הנימוקים מדוע לדעתנו יש לפסול את תוכנית העיצוב כפי שהוצגה לוועדת המשנה לתכנון ומדוע אנו מציעות להחזירה לבחינה חוזרת:

ראשית, כאמור, ברצוננו לדון בהחלטה להקים בית ספר נפרד לילדי הקהילה הזרה והחלטה למקם את בית הספר הזה בנווה שאנן.

הפגם המוסרי של תוכנית העיצוב היא הניסיון להכשיר באמצעות הליך מינהלי לא תקין ולא ראוי הקמת בית ספר נפרד, שישרת את ילדי הקהילה הזרה בלבד.

בית המשפט כבר קיבל עתירה נגד הפרדת ילדי הקהילה הזרה וקבע כי לגיטימציה להסדר של הפרדה בחינוך על יסוד מדינת המוצא של הילדים ומעמדם המשפטי, הינה חסרת תקדים בעולם המערבי ולא ניתן ליתן לה יד. בהתאם, פסק בית המשפט, כי מדיניות המשיבים על קיומה של מסגרת חינוך נפרדת לילדי מבקשי מקלט, הינה בלתי חוקית ובלתי סבירה. למרות שאולי העירייה מנסה להכחיש באופן מתחכם כאילו זו היא המטרה, הרי שמיד נסביר כאן מדוע לא ניתן להסתיר עובדה זו.

הקמת בית ספר על אזורי לילדי הקהילה הזרה דווקא בנווה שאנן, הינו עוול לתושבים ויללדי בית הספר, ומנוגדת לכל היגיון פרוגרמאטי. עוד לפני שנדבר על ההחלטה להקים את בית הספר דווקא בסמוך לנתיב האוטובוסים הנוסעים לתחנה המרכזית החדשה, עוד לפני שדיברנו על ההחלטה להקים את בית הספר דווקא על השטח הירוק המשמעותי היחיד בשכונה, אבקש שתשמעו את המספרים כדי שתבינו כמה שהטענה הפרוגרמאטית, לפיה בית הספר חייב לקום בנווה שאנן, הינה טענה אבסורדית.

לפי נתוני העירייה עצמה, כ-74% מתלמידי בית הספר יגיעו משכונות אחרות ולא מנווה שאנן. איך העירייה יודעת זאת? מתוך 912 ילדים שלומדים כיום בכיתות גן הפועלות בנווה שאנן. משמע, רק 240 ילדים וילדות בשנה הבאה לכיתה א', רק 26% לומדים בכיתות גן הפועלות בנווה שאנן. משמע, רק 240 ילדים וילדות מעבר לכך, כשאנחנו באים לבחון כמה מתוך אותם 240 שלומדים בגני חובה בנווה שאנן הם אכן תושבי נווה שאנן, מתברר שיותר משליש מהם, שליש מהילדים שלומדים בגני עירייה בנווה שאנן, בכלל לא גרים בנווה שאנן. אני אקל עליכם את החשבון. חברות וחברים, מתוך כלל הילדים שלומדים כיום בכיתות גן חובה בשכונות בדרום העיר ויעלו לכיתה א', רק 18% בערך, 170 ילדים אכן מתגוררים בנווה שאנן. לפיכך, בניגוד לטענה שגם אם בית הספר לא יהיה על אזורי עדיין יהיה בו צורך, הרי שבפועל יש לילדות וילדי השכונה פיתרונות קיימים ואין צורך במבנה חדשה. לכל 170 ילדי נווה שאנן הלומדים בכיתות גן חובה, יש פיתרון בבית הספר ביאליק רוגוזין הנמצא בשכונה, או בבתי הספר קשת וגוונים הנמצאים בסמוך אליה.

ללא ספק, יש בהחלטה ביטוי לכל מיני שיקולים שגברו על השיקול התכנוני, כך שבניגוד לצורך הפרוגרמאטי, הוחלט להקים את בית הספר דווקא בנווה שאנן. בשבועות האחרונים מאז הוגשה הבקשה לדיון חוזר, החלו להישמע טיעונים מוזרים, כאילו בית הספר בלוינסקי יכלול רק 18 כיתות ובניגוד לתוכנית המקורית לא יהיה על אזורי. אבקש להפריך טיעון זה. טיעון זה נאמר בהודעת הדוברות לעיתונות בשבוע שעבר. ראשית, חשוב להדגיש שוב, שנתוני העירייה עצמה מלמדים שאין צורך בשנים הקרובות ב-18 כיתות נוספות בנווה שאנן. שנית – בהנחה שעיריית תל אביב יפו עומדת מאחורי הודעות הדוברות שלה ובית הספר לוינסקי יכלול רק 18 כיתות, הרי שללא ספק יש לתקן את תוכנית העיצוב ולהחזירה לוועדת המשנה לתכנון ובנייה, כיוון שזו אישרה בניין בגודל כמעט כפול. מבנה המכיל 24 כיתות, עם אפשרות להרחבתו עד ל-30 כיתות.

תירוץ מוזר נוסף ששמענו באופן לא רשמי דרך התקשורת לאחרונה, היה כי בית הספר לוינסקי אמנם מיועד כעת לקהילה הזרה, אך בעתיד, כשנווה שאנן תצטופף, הוא ישרת את כלל התושבים בשכונה. לטיעון מוזר זה יש הרבה תשובות, אבל בראש ובראשונה הוא מתקשר לנושא מרכזי נוסף שכלול בבקשה לקיים דיון חוזר, והיא ההחלטה להקים את בית הספר דווקא על גינת לוינסקי.

אם לא די בכך שהקמת בית ספר על אזורי נפרד לילדי הקהילה הזרה דווקא בנווה שאנן הוא רעיון פסול, ואם לא די בכך שהפרויקט גוזל את כבשת הרש של השטחים הירוקים בשכונה, הרי שלא ניתן לקבל את הפגמים, ה-לכאורה טכניים הרבים שנפלו בתוכנית. פגמים אלו בתוכנית העיצוב הם טכניים רק לכאורה, כי למעשה הם מלמדים על המהות הבעייתית של התוכנית. עד כמה בית הספר הזה נולד בחטא, בחיפזון ועלול לפגוע בצרכים הנפשיים והלימודיים של הילדים.

העניין הראשון הטכני, הוא ההתעלמות של הפרויקט מההיבטים הסביבתיים, ובכלל זה חוק אוויר נקי, כאילו שזה לא משנה שביית הספר הוא על הנתיב הציבורי הראשי לתחנה המרכזית, המקום המזוהם ביותר מבחינת איכות אוויר בארץ. וכאילו שזה לא משנה שביית הספר יהיה מוקף באתר עבודות של הרכבת הקלה ב-8 השנים הראשונות להקמתו, שזה יכפיל ויגדיל את זיהום האוויר.

איך מקימים בית ספר יסודי דווקא במקום כה מזוהם? כאילו שאין חוק בנושא. פשוט מאד, תוכנית העיצוב מבקשת לנצל ליקוי בתוכנית צ/ כדי שלא לבחון את ההיבטים הסביבתיים של מיקום בית הספר. במקרה רגיל, תוכנית עיצוב או היתר בנייה לא נדרשים לבדיקות סביבתיות מקיפות, שכן אלו כבר בוצעו במהלך אישור ה-תב"ע המפורטת שבמסגרתה הם מקודמים. במקרה הזה, לא ביצעו אף בדיקות סביבתיות בעת הליך אישור תוכנית צ/, בניגוד מוחלט להנחיות מינהל התכנון. בגלל ליקוי זה, תוכנית צ/ לא סיווגה מקומות בהם יש להימנע מהצבת שימושים מסוימים.

בעצם תוכנית העיצוב ניצלה את הפרצה הסביבתית ב-צ/ ולא קבעה שום כללים המאפשרים להתמודד עם הבעיות הסביבתיות הקשות באזור. או לחילופין, לא התנתה את מימוש היתר הבנייה של בית הספר בפניו התחנה המרכזית או סיום עבודות הרכבת הקלה. פיתרון פשוט. צריך לפעול בהתאם לחוק. אסור לנו לאשר את תוכנית העיצוב ללא בחינה סביבתית מקיפה, שתעשה הרשות לאיכות הסביבה של עיריית תל אביב יפו, בכדי למפות את הבעיות הסביבתיות של אתר בית הספר באופן שגם אם מספק פתרונות אדריכליים, אם בכלל יש כאלה פתרונות במיקום הנוכחי.

העניין הטכני השני הוא התעלמות תוכנית העיצוב מהנחיות מינהל התכנון, בעיקר ביחס להנחיות לגבי היקף הקרקע המינימאלי הנדרש לטובת בית ספר יסודי. בפני חברי ועדת לא הוצג סך השטחים הפתוחים שימשו את התלמידים. בנוסף, למשך זמן לא ברור שהוגדר על ידי תוכנית העיצוב כשלב א', בלי לנקוב בזמן, בית הספר לא יכלול כלל מתקני ספורט. האם זה נראה למישהו כאן סביר לאשר בית ספר עם 24 כיתות בלי אולם ספורט? האם זה סביר שעניין זה לא יוגבל בזמן ויהיה קבוע? אני חייבת לציין שחלק מחברי המועצה ששאלתי אותם לגבי החוסר באולם הספורט, בכלל לא שמו לב לחיסרון הזה.

פניתי בתחילת החודש למשרד החינוך בבקשה לקבל הבהרות על מה שנראה בעיני תכנון לא סביר. חברות וחברים, האם אתם מודעים לכך שמשרד החינוך כלל לא אישר את הפרוגרמה של בית הספר? את תוכנית העיצוב החריגה הזאת יש לאשר רק לאחר שהתקבל אישור משרד החינוך לפרוגרמה. זה כמו שנאשר בניין בלי מ"ד, או כמו שנאשר תוכנית אדריכלית שברור לנו שהיא לא עומדת בתקנות כיבוי אש. זה פשוט לא סביר לאשר תוכנית עיצוב שסותרת את הנחיות מינהל התכנון ומשרד החינוך לפני שיש את אישור משרד החינוך לחריגה.

כיוון שלא ניתן דגש מספיק לשטחים הפתוחים בבית הספר, תוכנית העיצוב ממש סותרת את הוראות ה-תב"ע התקפה, כלומר, את תוכנית צ/, ואף עלולה להוביל לסטייה ניכרת ממנה. אפשר, כבוד יושב הראש? כי זה דברים חשובים. זו ההזדמנות היחידה שיש לנו.

מר דורון ספיר - היו"ר:

אני ביקשתי שתמשיכי. רק הערתי לך הערה.

גב' שולה קשת:

תודה. כיוון שלא ניתן דגש מספיק לשטחים הפתוחים בבית הספר, תוכנית העיצוב ממש סותרת את הוראות ה-תב"ע התקפה, כלומר, את תוכנית צ/ ואף עלולה להוביל לסטייה ניכרת ממנה. ראשית, תוכנית העיצוב מתעלמת במופגן מדבר ההסבר, מטרות עיקרי תוכנית צ/, בייחוד בכל הקשור לצורך לייעול השימוש בקרקע הציבורית לדורות הבאים. בין היתר, הפיתרון האדריכלי שתוכנית העיצוב מציגה אינו מאפשר שימוש בחצר בית הספר אחר הצהריים. התוכנית אינה מציגה פיתרון אדריכלי שיאפשר שימוש בחללי בית הספר על ידי הקהילה ועוד ועוד. למעשה, התוכנית אינה מציגה ולו היבט אחד בו היא עומדת בתכליות שלשמן הוכנה תוכנית צ/ ורק מנצלת את צ/ לצורך זכויות הבנייה הרבות שהיא מקנה.

דבר נוסף שסותר את תוכנית צ/ - לאחר שהתייעצנו עם מתכננים ומתכננות, הגענו למסקנה שבפני חברי הוועדה הוצג כנראה מצג שגוי של היקף התכנית המוצעת במגרש. מצב שגוי שלא כלל את שני המבנים הקיימים בחלקה, אלא רק אחד מהם. למעשה, אם לוקחים בחשבון גם את מבנה גן הילדים, משטרה לשעבר, ממערב לבית הספר, מתברר שתוכנית העיצוב מגיעה בשלב א' לתכנית של 51%, תוך שאיננה מציגה את הפיתרון האדריכלי המתוכנן לשלב ב'. כך למעשה מכשירה תוכנית העיצוב את פריצת מגבלת התכנית של תוכנית צ/ בשלב ההיתר, בעיקר בשלב ב' של התוכנית, מעבר ל-60% המותרים כתכנית מקסימאלית. מינהל הנדסה בחר להציג בפני חברות וחברי ועדת התכנון את האטריום המקורה והסגור של בית הספר כחצר פנימית ולא לכלול אותו בחישוב התכנית. אמנם בגלל גובהו האטריום הזה אולי אינו צריך להיכלל בחישוב זכויות הבנייה, אך ללא ספק הוא צריך להיכלל בחישוב התכנית. המשמעות של הדבר היא, שתכנית בית הספר, יחד עם גני הילדים שליידו, שיש אותם מצד מערב ומצד מזרח, ומי שאומר שהיה שם פעם בית ספר, היום היכן שהיה בית ספר ביאליק יש אשכול גנים מאד גדול. המשמעות של כך, שהתכנית חורגת מהוראות תוכנית צ/ בנושא זה.

וניתן להמשיך עם הליקויים הטכניים הרבים בתוכנית העיצוב בלי סוף, וזה רק מעיד עד כמה התוכנית מחייבת חשיבה מחדשת. תוכנית העיצוב לא התייחסה לשאלת החניה במגרש, בניגוד להוראות תוכנית צ/, וזאת למרות שיש להקצות חניה בהיקף נרחב לבעלי מוגבלויות ולאוטובוסים, בהתאם לפרוגרמה שקבעה מינהל החינוך לבית הספר. בית ספר על אזורי, שבו כ-20% מהכיתות מיועדות לתלמידים בחינוך מיוחד. תוכנית העיצוב לא עומדת בדרישה המופיעה בסעיף 6.1.2/ה בתוכנית צ/, מתעלמת לחלוטין מהמרקם הסובב את מגרש בית הספר, לא מציגה התייחסות לצירי התנועה השונים הסמוכים לבית הספר, כמו למשל התחנה המרכזית הסמוכה, ואף מגדילה לעשות ולא מציגה את הממשק התחבורתי עם הקו הירוק של הרכבת הקלה בשרות הר ציון. באופן רשלני, לא הבטיחה תוכנית העיצוב אף את מיקום הגישה לרכבי חירום והצלה, דבר שמינהל הנדסה עצמו העיר עליו בסדר היום שפורסם לקראת הדיון.

גם אם נתעלם מהעוול בהקמת בית ספר נפרד לילדי זרים, גם אם נתעלם מהעוול שבית הספר הזה יגרום, גם אם נתעלם מהעוול בכך שאין הצדקה פרוגרמאטית שבית הספר הזה יקום בגינת לוינסקי, אי אפשר להתעלם מכך שבית הספר גוזל את כבשת הרש של תושבי נווה שאנן, את הגינה הירוקה המשמעותית היחידה שלהם – גינת לוינסקי.

אם באמת בית הספר הזה ישרת את הצרכים העתידיים של השכונה, ולכן הוא מאושר דווקא בנווה שאנן, איך יכול להיות שהוא יהיה דווקא על גינת לוינסקי? הרי בכך אתם מצמצמים את השטח הירוק של השכונה. הרי לטענתכם יגורו בה יותר אנשים ויותר ילדים שיצטרכו גני משחקים ומגרשי שעשועים. אז דווקא על גינת לוינסקי?

אני מפנה את חברות וחברי המועצה למכתב שהוציאה החברה להגנת הטבע, הנחתי אותו על השולחן שלכם, בשבוע שעבר לעיריית תל אביב יפו, שכולל נתון מזעזע. בנווה שאנן רק 1.2 מ"ר פתוח לתושב, וזאת לפי המצב בפועל. כלומר, גם שטח שייעודו חום וגם שטח שייעודו ירוק. כתוצאה מההחלטה לחסל את גינת לוינסקי, עוד לפני שמביאים בחשבון את ציפוף השכונה, יקטן השטח המגונן פר תושב לפחות לכ-0.65 מ"ר. כל מי שיושבת ויושב בחדר הזה מכירה ומכיר שההנחיה היא ל-5 מטר שטח ירוק לכל תושב. וכל מי שכאן יודעת שבשכונות אחרות בעיר המצב אפילו טוב יותר מה-5 מ"ר. אין שכונה בעיר עם הנתון ה-כה בעייתי הזה. האם לא מגיע לאלפי תושבות ותושבי נווה שאנן שיהיה להם מקום אחד למפגש? האם הם לא זכאים לגינה ראויה? חשוב להבין, חברות וחברי המועצה, בסופי שבוע נווה שאנן הופכת למרכז גדול של הקהילה הזרה. אלפי אנשים נוהרים לשכונה. איפה אתם רוצים שישו אלפים אלו, על הכביש? בחצרות הבתים? בחצרות האחוריות?

למחסור שאנחנו יוצרים בשטח ירוק, אם נאשר את התוכנית להקים את בית הספר דווקא במקום הזה, תהיינה השלכות רוחביות קשות. כאמור, הנחיות מינהל התכנון קובעות כי בכל תב"ע חדשה יש צורך להקצות 5 מ"ר שטח שייעודו פתוח. ההנחיות גם קובעות שניתן לרדת מתחת לסף זה עד לכ-3 מ"ר לכל הפחות רק במידה שהבנייה החדשה לא נעשית על התשתית הירוקה. כלומר, רק אם לא בונים גם על גינות שהן בייעוד קרקע חום כמו שיש בלוינסקי.

מה זה אומר? זה אומר שמעכשיו, בכל תב"ע שתקודם בשכונה, תצטרכו להקצות יותר שטחים ירוקים ושטחים פתוחים ממה שחשבתם עד היום. אין דרך לעקוף את זה. אני אגיד ואומר בנוסף, גם בכל היתר בנייה עתידי בנווה שאנן, בעיקר היתרים להוספת יחידות דיור חדשות, יהיה צורך לבחון אם יש מקום להקטין את מספר הדירות, בטח שלא להתיר דירות חדשות בהקלות בנייה וכדומה, לאור המצב הקשה של התשתית הירוקה בשכונה.

ההחלטה להקים את בית הספר הנפרד לילדי זרים דווקא על הגינה של נווה שאנן, אינה הכרחית. חברות וחברים, יש חלופות. כולם כאן בחדר יודעים שיש חלופות ושהם לא נבדקו לעומק. הרי מצגת החלופות שהוכנה לפרויקט כוללת בדיוק 5 שקפים, שאחד מהם זה טבלת נתונים. ככה לא בודקים חלופות. ויש חלופות. רק בנווה שאנן יש עוד 2 חלופות שיש לקיים עליהן דיון נוסף.

הראשונה והמועדפת היא מתחם להקת בת שבע. אולי במקום להקים מבנה מגלומני לבת שבע, נקים מבנה שפוי ללהקת בת שבע, שלידו בית ספר גדול שיתמחה באמנויות. מה יותר ראוי מזה? אני אפילו מוכנה לוותר על החלום שלי להקמת מרכז קהילה מזרח מערב בשביל דבר כזה. לפחות נציל את הגינה. אין דבר יותר ראוי מזה לשלב את להקת בת שבע בשכונה, יחד עם בית הספר לילדות ולילדים. זה אפילו יאפשר להקל על המימון של מתחם בת שבע, כי משרד החינוך גם יהיה בתמונה בזכות בית הספר. תחשבו שהגינה או החצר של הילדים בבוקר הופכת לחלק מהכיכר העירונית למופעים של בת שבע בערב – האם זה לא דבר הכי הגיוני לעשות בעיר מצטופפת, לייעל את השימוש הקרקעי?

מתחם בת שבע הוא אלטרנטיבה מצוינת, ואולם קיימת אלטרנטיבה נוספת שיש לשקול לאור הפגיעה החמורה בשטח הירוק המשמעותי היחיד שיש בשכונה. חשוב להתייחס לרעיון שהועלה באופן לא רשמי בפני חברות וחברי מועצה ועיתונאים, להקים גינה זמנית על החניון ברחוב הגדוד העברי. ראשית, אני מברכת על ההצעה, למרות ששמעתי אותה עוד לפני 4 חודשים ולא ראיתי שנעשה דבר לקידומה מאז. למי מחכים – אני לא יודעת.

שנית – הופתעתי קצת מההצעה. אני יודעת שמדובר בשטח סחיר, ואמנם אני חברת מועצה טריה, אבל חדש לי שאגף הנכסים מוותר על שטח סחיר. בכלל, להבנתי גם נדרש לשטח החניון אישור נת"ע ולא ראיתי שהעירייה פעלה לקבל אישור זה.

שאלתי בשבועות האחרונים את מי שבאו אלי עם ההצעה הרצינית, אם אגף הנכסים מוכן לוותר באופן קבוע על שטח סחיר, אז למה שלא להקים את בית הספר על החניון? למה להרוס את הגינה, אם יש חניון ליד שאפשר לבנות עליו?

כששאלתי את השאלות לגבי אפשרות הקמת בית הספר על שטח החניון, ענו לי שהחניון לא מתאים לבית ספר. ביצעתי בדיקה עם אנשי מקצוע וזה פשוט לא נכון. החניון והדרך הצמודה לו מהווים כמעט 4 דונם, באורך של יותר מ-100 מטר ובעומק של כמעט 40 מטר. השטח אפילו יותר גדול מהמגרש של בית ספר ביכורים שנבנה לאחרונה ברחוב שפרינצק.

ברצוני להגיד שוב מה שאמרתי כבר בעבר – אם ההצעה הזו רצינית, בואו נחזיר את תוכנית העיצוב לבדיקה רצינית, נבחן לעומק אם שטח החניון מספק גינה חלופית ראויה לגינה הקיימת, או שמן הראוי למקם על החניון את בית הספר. בואו לחלופין נבחן את השלבויות, כלומר, קודם הקמה של גינה חדשה לפני שהורסים את הקיימת וכו' וכו'.

אם ההצעה הזו של השמשת החניון ברחוב הגדוד העברי היא הצעה רצינית, זו רק סיבה נוספת לקבל את בקשתנו, כלומר, להחזיר את הדיון לוועדת המשנה לתכנון ובנייה לבחינה מחודשת. בחינת חלופות תכנון בהקפדה על פסיקות בית המשפט העליון הינן אבני דרך בסיסיות בכל פעולה מנהלתית. חלופות אלה לא הוצגו כלל בפני חברות וחברי ועדת המשנה לתכנון ובנייה.

כמעט לסיים, וזה דבר שהוא מאד מקומם לכשעצמו וקורה בכל העיר, בכל מה שקשור לפרויקטים של חינוך, גם בלוינסקי.

תוכנית העיצוב קודמה בניגוד לנוהל התייעצות עם הציבור. לפי סדר היום שהוכן ליום ואף לפי הדברים שעלו בדיון עצמו, עולה כי מינהל הנדסה התעלם במופגן מהנוהל העירוני התייעצות עם הציבור שאושר בשנת 2016 במועצת העיר. נוהל זה חל על כל פעולה הנדסית לרבות עבודות אגף שפי"ע, לא כל שכן על בניית מוסד ציבורי על אזורי גדול. במקרה דנן התקיימו ישיבות עם נציגות התושבים רק לאחר השלמת התכנון לצורך פורמאלי בלבד. מינהל הנדסה לא הציג בפני חברי ועדת התכנון, לא בסדר יום לדיון ולא בדיון עצמו את השיקולים לפיהם קבע מהנדס העיר כי נוהל התייעצות עם הציבור לא יקום דפקטו במקרה דנן.

הצעתנו להחזיר את התוכנית לדיון בוועדה המקומית לאחר קיום דיוני השולחן העגול תרפה במידה רבה את הליקוי הזה.

תודה רבה על ההקשבה. אני מעבירה את השרביט לחברתי, עו"ד מוריה שלומות, כדי שתאמר מילות סיכום.

עו"ד מוריה שלומות:

אני לא יודעת אם מילות סיכום, אבל באמת, שולה דיברה על כל הפרטים, כולם יודעים, כולם מכירים את הנושא, לכולם פה יש עמדה – או בלב או בקול, אני רוצה לדבר דווקא בשתי דקות על הנושא של משמעת קואליציונית.

אני בשבועות האחרונים עוסקת הרבה, שואלת את עצמי שאלות לגבי משמעת קואליציונית, על המהות שלה, על הצורה שלה, על ההשלכות שלה. ואפילו אני, שלא רגילה עדיין להיות קרובה לשלטון ולהיות חלק מהשלטון, אומרת – משמעת קואליציונית זה כלי לגיטימי בדמוקרטיה. יחד עם זאת, וחשוב להגיד יחד עם זאת, המשמעת הקואליציונית לא יכולה אף פעם לבוא במקום ההכרח והחובה של הרשות לנמק,

להסביר ולשכנע הן את חברי המועצה, הן את הגורמים המקצועיים והן את התושבים. כשהפעולה הזאת של שכנוע לא נעשית, הלגיטימיות של הטלת משמעת קואליציונית, בוודאי בוועדת תכנון ובנייה, הופכת לפחות ופחות לגיטימית.

יחד עם זאת, גם חברת קואליציה צריכה במסורה להשתמש בזכות שיש לה מדי פעם להפר את המשמעת הקואליציונית, וכדי להיות שלמה עם עצמי כתבתי לעצמי מבחנים – מתי על חבר קואליציה או חברת קואליציה לשקול לפחות הפרת המשמעת הקואליציונית? יש לי 3 מבחנים, אני עורכת דין, אני אוהבת מבחנים:

1. זה מבחן יחסי הכוח – בעצם מתי, במקרים שבהם יש פער מאד גדול בין יחסי הכוח של מקבלי ההחלטות לבין מי שהחלטות משפיעות עליהם.
 2. נגזר מזה, אותם מקרים בהם לאותם אנשים, לאותם תושבים שהחלטה משפיעה עליהם, אין ייצוג בתוך הקואליציה.
 3. והדבר האחרון הוא – כשהפגיעה היא פגיעה גדולה. כשהפגיעה היא פגיעה רחבה. שיש גם פגיעה סביבתית, גם פגיעה אקלימית, גם פגיעה חינוכית, אז עלינו מוטלת החובה לפחות לשקול להפר את החובה הקואליציונית.
- אני רוצה לומר שהליך הוגן, גם אם בסופו של דבר התוצאות הן קשות, הליך הוגן נותן לכולנו תחושה של צדק, תחושה שהקשיבו לנו, תחושה שראו אותנו ואין לזה תחליף. אני רוצה להודות לשולה על הנהגת המאבק. זה מאד מאד חשוב.

מר דורון ספיר-היו"ר:

תודה לחברת המועצה מוריה. מהנדס העיר, בבקשה.

מר אוזי כרמל - מהנדס העיר:

אני מצטרף לתודות לשולה ולחברת המועצה מוריה. הסוגיות הן סוגיות קשות, אין כאן שאלה, ואני חושב שהדברים נדונו כאן בכובד ראש בהרבה מאד פורומים ועם הרבה מאד שיקולים.

אני רוצה לפרק את המענה לכמה שלבים. יש לנו כמה וכמה דברים שאני חושב שאנחנו לא רואים עין בעין, בעיקר בגלל האתגרים שתל אביב עומדת בפניהם בכלל. אני אפתח בכמה דברים כלליים ותיכף נרד לפרטים. המענה יתחלק למענה התכנוני, ניתן מענה גם פרוגרמאטי חינוכי ומענה משפטי.

ראשית, אני חייב להתחיל בכמה דברים כלליים, כי אני חושב שחייבים להסתכל על כל מקרה כאן, ובית ספר לוינסקי לא שונה מעוד הרבה מקרים אחרים שיש לנו היום על הפרק, של גידול ענקי באוכלוסיית הילדים בתל אביב. אתם פוגשים את זה מדי ועדה, כמעט כל ועדה מגיעים לכאן או גני ילדים או בתי ספר יסודיים או בתי ספר תיכוניים, הנתונים הם נתונים פשוט מדהימים. אנחנו גדלים כל הזמן. הנתון שעכשיו הכי מטריד אותנו זה נתון שאנחנו יודעים אותו שיש לנו 21 אלף ילדים במערכת החינוך העל יסודית ו-33 אלף ילדים במערכת היסודית. שימו לב, אני לא יודע אם אתם מבינים את המשמעות של זה, המשמעות של זה, אני מזכיר לכם, במערכת היסודית יש 6 כיתות, במערכת העל יסודית יש 6 כיתות, זה אומר שאנחנו צריכים לדאוג ב-6 השנים הקרובות למקום לעוד 12 אלף תלמידים בחינוך העל יסודי. אלה ילדים תושבי העיר, ילדים שגרים בעיר, עם משפחות שגרות בעיר. זה מאד מאד נוח לחשוב שהפיתרון ימצא איפה שהוא, אבל הפיתרונות האלה חייבים להיות בתוך מקומות שבהם ניתן ליישם אותם. ניתן ליישם אותם בתוך שטחים חומים. אז נכון שהרעיון להטות את הדיון מ-האם כן בשטח חום או לא בשטח חום הוא רעיון נחמד, אבל אין לנו מקום נחמד לבנות בו בתי ספר, למעט שטחים חומים. אלה השטחים שעליהם נבנתה העיר מיומה הראשון, אלה שטחים שעליהם אמורים להיבנות בתי ספר, ומאז ומתמיד היו שם בתי ספר. שטחים ירוקים שנטעו על שטחים חומים ברבות השנים כדי לשמור על השטחים האלה וכדי לייצר רווחה בזמנים האלה, לא יכולים להיות תירוץ למה לא ליישם שימוש בשטחים האלה.

אני רוצה לשתף אתכם בעוד נתון מאד מאד חשוב. ואני נתלה במה שאמרת, מאד מאד חשוב, בטיעון שלך, שדיברת על הדורות הבאים. אנחנו לא מתכננים עיר ל-2021 ואנחנו לא מתכננים עיר ל-2022. אנחנו מתכננים עיר להרבה מאד שנים קדימה. נווה שאנן היא שכונה בתוך המרקם האורבאני של תל אביב. גם בנווה שאנן היו ילדים, יש ילדים, יהיו ילדים וצריך לתת להם מענה חינוכי נאות. תיכף אני אדבר על החלופות, מה היה, מינהל החינוך התייחס לעניין מה היכולות לקחת ילדים ולשים אותם במקומות אחרים מחוץ לשכונתם, אבל בית ספר זה מוקד קהילתי. המקום שבו רוב השכונות בעיר מתרכזות, זה המרכזים האזרחיים. יש לנו הרבה מאד שכונות כאלה ברחבי העיר שבהן המרכז האזרחי זה הגינה הציבורית, בתי הספר וגני הילדים שנמצאים אחד ליד השני. יש לנו הרבה מאד דוגמאות כאלה בהרבה מאד ערים. זה אחד לגבי הנושא באופן כללי שטחים חומים. תיכף אני אתייחס באופן פרטני.

הנושא השני שמאד מאד חשוב, אני לא בטוח שכולם מבינים את גודל השעה, זה מערך התחבורה הציבורית. תל אביב הולכת להפוך כבר השנה, לעבור טרנספורמציה משמעותית מאד. הרבה מאד שטחים

שעד היום הסתכלנו עליהם וראינו אותם בעין כשטחים פנויים, כשטחים ירוקים, ככיכר, אתם יכולים להסתכל אחורה לכיכר רבין, תגידו לה שלום, השטחים האלה הולכים להפוך לאתרי עבודה אינטנסיביים, רועשים, בעוד הרבה מקומות בעיר. חלקים מפארק הירקון ייסגרו, חלקים לאורך אבן גבירול, חלקים בצפון העיר, חלקים בדרום העיר. יהיה לנו כאן כמה שנים לא פשוטות בכלל. השנים האלה מאלצות אותנו לייצר את המצב הטוב ביותר שבו אנחנו יכולים להמשיך לנהל כאן עיר. עדיין יהיו כאן ילדים שיילכו לבתי ספר. עדיין יהיו כאן אנשים שיגיעו למקומות עבודה. עדיין יהיו כאן אירועים וסלע תרבותית שצריך לדעת לקיים אותה יחד עם כל המשתנים האלה. ויהיה כאן קשה. חד משמעית אני אומר – יהיה כאן קשה. אין לנו ברירה אחרת. ואני חוזר ואומר מה שאני אומר בכל סיטואציה – רכבת הקלה, העבודות על הרכבת הקלה ועבודות המטרו העתידיות אחר כך, הן מתנה גדולה מאד לעיר בסופו של דבר. אנחנו ניכנס לתקופה הנדסית לא פשוטה, אבל בסוף אנחנו נגיע למצב שיש לנו כאן איזו שהיא התחלה של בסיס של מערכת תחבורה ציבורית נאותה ברמה מינימאלית, אנחנו אפילו עוד לא מתקרבים לסטנדרטים האירופיים.

עכשיו לגבי הטיעונים הנקודתיים לגבי גינת לוינסקי ושטח של בית ספר לוינסקי. אני מזכיר, אנחנו נמצאים כאן עכשיו בדיון על תוכנית עיצוב. תוכנית עיצוב תפקידה לקחת את הקווים המאד מאד גסים של תב"ע, שבאים ואומרים – כאן יש שטח חוס, יותר כך וכך בנייה, יותר כך וכך קווי בניין, ותחת כמה חסמים מאד מאד גסים, ולפרט אותם ברמה כזאת שגם לחברי הוועדה יהיה מושג ברור לקראת מה הולכים בשלב היתר הבנייה. ובמענה כאן בעבר היה ערוב של לא מעט נתונים שקשורים לשלב היתר הבנייה לבין שלב עיצוב הבנייה. חד משמעית, תוכנית העיצוב היא הבעת כוונה ברורה, אין בזה ספק, הבעת כוונה ברורה לקראת מה הולכים לבנות ואיך הולכים לבנות. הטיעונים לגבי הטיעונים הטכניים, מה שמוצג בתוכנית העיצוב ולא מוצג בתוכנית עיצוב, אני מזכיר שבסופו של דבר מה שקובע זה היתר הבנייה שיוצא. היתר הבנייה זהו מסמך סטטוטורי שעובר בקרה משפטית, שאני חותם עליו כחתימה סטטוטורית והוא כפוף לכל דין פלילי. זאת אומרת, אין כאן איזה שהוא מקום שאנחנו באים ואומרים – בערך עומד בתכנית, לא בערך עומד בתכנית. הדברים האלה נבדקים ב-7 עיניים והכול עומד למבחן משפט, לא מבחן נראה או לא נראה. לכן הטיעונים שהתכנון המוצע לא עומד בהנחיות תוכנית עיצוב והנחיות תוכנית צ/א, אנחנו עברנו על הטיעונים, אנחנו רואים אותם אחרת, גם בנושא תכנית, גם בנושא קווי בניין.

לעניין הקרבה לאתרי התארגנות של הרכבת הקלה – נכון, יש שם אתר התארגנות של הרכבת הקלה. אתר התארגנות של הרכבת הקלה, אני מזכיר לכם, גם גורר את זה שרחוב לוינסקי מפסיק לתפקד כרחוב. לא תהיה שם תנועת אוטובוסים, יהיה שם קו סגול. זאת אומרת, שהטיעונים של למה בזמן הבינוי יהיה שם עכשיו איזה שהוא רחוב ראשי שפולט מאות אוטובוסים, הם פשוט לא נכונים. אין שם, לא יהיה שם. יהיה שם אתר עבודות, יהיו שם שני אתרי עבודות: אתר עבודות אחד שהוא אתר עבודות מאסיבי מאד על שטחי הגינה והוא כואב, אני לא אכחש, הוא כואב, הוא לוקח שטח גדול מאד מהגינה, כי שם נכנס הפורטל הגדול, כמו שיהיה לנו שטח כזה בפארק הירקון בפורטל השני, ביציאה של הקו הירוק בצפון העיר. גם שם תהיה נגיסה משמעותית מאד משטחי פארק הירקון. ולאורך כל הקו הזה יהיו אתרי עבודות משמעותיים מאד. רחוב אבן גבירול, בחלקים מסוימים, לא יהיו בו מדרכות. המדרכות היחידות יהיו מתחת לקולונדות הקיימות. עסקים לא יוכלו להוציא לשם כיסאות ותהיה שם בעיה לא פשוטה שאנחנו נצטרך להתמודד איתה. אבל, המטרה בסוף זה רכבת קלה. זה אתר אחד.

אתר שני זה רחוב לוינסקי עצמו. אני מזכיר, רחוב לוינסקי עצמו זה רחוב שעוברת בו רכבת קלה. יעבור לרכבת קלה חשמלית, פחות מזהמת, תהיה שם גם תנועת רכבים הרבה יותר מצומצמת מהחתך הקיים, כמו רחוב שאנחנו מתכננים בכל רחוב אחר בעיר. זאת אומרת, שגם בשלב העבודות תהיה הפחתה משמעותית בנפח התנועה ברחוב לוינסקי, וגם לאחר מכן, עם התחלת התנועה של הרכבת הקלה, תהיה הפחתת תנועה לרחוב לוינסקי. תנועת האוטובוסים תתפזר ברחבי האזור, גם על הגדוד העברי וגם ברחבי האזור של נווה שאנן. לא יהיה פשוט, חד משמעית, אני לא מנסה לייפות את הדברים, המצב לא יהיה סימפאטי, לא רק בנווה שאנן, בעוד הרבה מקומות אחרים בעיר. לא יהיה כאן סימפאטי. יהיו לנו כאן הסטות תנועה, יהיו לנו כאן מקומות שאי אפשר לעבור. כולכם רואים מה קורה באזור צומת מעריב, שאנחנו קיבלנו שם עיר רפאים ב-3-4 השנים האחרונות, וזה מה שאנחנו מנסים היום להתמודד איתו, איך אנחנו ממשיכים לנהל עיר וממשיכים להתקדם עם העיר גם בזמן העבודות האלה.

הסוגיה האחרונה שרציתי לדבר עליה זה העתיד של נווה שאנן. העתיד של נווה שאנן כן רואה כמה אנחנו יכולים להוסיף שטחים ציבוריים פתוחים ירוקים, שטחים פרטיים ירוקים פתוחים, וצווי גינון. אנחנו עשינו עבודה מקיפה בנושא הזה, לראות שהסטנדרטים הירוקים שאנחנו לפחות יכולים לספק בתוך נווה שאנן, ויש חוסר בנווה שאנן, אנחנו עושים את המקסימום האפשרי. אני מזכיר לכם, בנווה שאנן מתרוצצות לא מעט תוכניות, בעיקר על הדפנות לאורך רחוב הרכבת, ושם אנחנו מבטיחים שטחים ציבוריים חדשים. זה לא יהיה בטווח של השנה שנתיים הקרובות, אבל בהחלט בטווח של חמש השנים הקרובות אנחנו נראה שינוי במצאי השטחים הירוקים הפתוחים ברחבי השכונה. זה באופן עקרוני המענה התכנוני.

שירלי, מנהלת מנהל החינוך, בבקשה.

גב' שירלי רימון – מנהלת מינהל החינוך:

ערב טוב. קודם כל אני אגיד שבית הספר היה אמור להיבנות על הגינה כבר לפני 4 שנים והעירייה קיבלה החלטה לדחות את הבינוי, כי לא רצינו לפגוע בגינה. ובשביל לא לפגוע בגינה, בעצם הפכנו את מבנה שבח מופת לבית ספר לילדי האזור, ובהשקעה של 120 מיליון שקל העתקנו את בית ספר שבח לנווה עופר כדי לא לפגוע בגינת לוינסקי. זה גם חשוב שייאמר, שהגינה חשובה לעירייה, וכשיכולנו דחינו את ההחלטה, חשבנו שנוכל לבטל אותה, אבל לאור מספרי הילדים הגדולים היום כבר אי אפשר לבטל את ההחלטה הזאת, ועשינו בדיקות ולא מצאנו מקום חלופי.

לגבי הנושא של בית ספר על אזורי – זה לא בית ספר על אזורי, זה בית ספר אזורי, הוא לילדי השכונה, הוא לילדים שגרים בשכונה. ילדים שגרים במרחק של עד 2 ק"מ, כמו כל בתי הספר היסודיים. כיום יש בשכונת נווה שאנן, בגילאי 3 עד 6 בגני הילדים כ-600 ילדים ובית הספר הזה נבנה עבורם. רק 600 ילדים זה כבר 18 כיתות. תוסיפו לזה עוד ילדי חינוך מיוחד שגרים בשכונה ומפוזרים היום בכל רחבי העיר, בעיקר בצפון, כי שם יש לנו מקום, הם נוסעים שעה לכל כיוון, ובית הספר הזה יאפשר כתות חינוך מיוחד לילדי השכונה. כך אנחנו עושים בכל העיר, בונים בתי ספר אזוריים לילדים שגרים באותה שכונה פלוס כיתות חינוך מיוחד.

הנושא של הפחתה של המבנה ל-18 כיתות זה לא שקר, שולה, הפחתנו את זה מ-24 כיתות ל-18 בזכות החלטה להרחיב את בית ספר הירדן. אנחנו בבית ספר הירדן הורסים מבנה של כיתות גן כדי לבנות אשכול גנים גדול, כדי שבית ספר הירדן יוכל לקבל את 11 כיתות הגן שהן חלק ממנו היום. אנחנו מרחיבים את בית ספר ירדן כדי שילדי שכונת התקווה יוכלו ללכת ברגל לבית ספר וילדי נווה שאנן יוכלו ללכת ברגל לבית ספר בלי צורך בהסעות. כל ילד לומד בשכונה שלו.

לגבי הפרוגרמה של בית ספר, הפרוגרמה של מינהל החינוך היא פרוגרמה מרחיבה, היא פרוגרמה שמאפשרת רווחה נפשית גבוהה לילדים, עם הרבה שטחים במרפסות, בגגות. זו פרוגרמה שהיא יותר רחבה מהפרוגרמה של משרד החינוך. זו הסתכלות רחבה של העירייה על איך בית ספר צריך להיראות ועל איך ילד צריך לגדול ומה מרחב המחיה הנכון מבחינה חינוכית, פדגוגית, נפשית לילד. ומרגע שהפחתנו את מספר הכיתות מ-24 ל-18 יכולנו לאפשר פרוגרמה מרחיבה כמו שאנחנו בונים את כל בתי הספר בעיר. ודבר אחרון, לגבי משרד החינוך – משרד החינוך הכיר בצורך, הוא ראה את מספרי הילדים בגני הילדים, הכיר מיידית בצורך ואנחנו בשלב של הגשת פרוגרמה למשרד החינוך, נקבל בקרוב את הפרוגרמה ובזאת השלמנו את התהליך מול המשרד.

מר דורון ספיר-היו"ר:

תודה לשירלי.

עו"ד הראלה אברהם אוזן:

אני אתייחס לטענה של המשמעת הקואליציונית. אני רוצה להבהיר 'ברחל בתך הקטנה', אנחנו כרגע התכנסנו פה כוועדה מקומית, אנחנו לא במועצה, אנחנו במליאת הוועדה המקומית. ועדה מקומית היא מוסד תכנון ולכן בראש ובראשונה מה שמנחה פה כל אחד מכם זה הנושא התכנוני. זו ועדה תכנונית והשיקולים הם שיקולים תכנוניים. העובדה שכל אחד ואחת מכם ישקול, חוץ מהשיקולים התכנוניים, יביא בסל השיקולים שהוא שוקל שיקולים נוספים שהם שיקולים של מדיניות, עשייה שלו, מדיניות המועצה, זה לגיטימי, זה לא שיקול זר, זה לא גורם זר. אני מזכירה לכם, אתם פוליטיקאים, ולכן שיקול פוליטי הוא לא שיקול זר לכם. אבל, בראש ובראשונה אתם מובילים פה בתכנון.

אני שוב רוצה לחזור ולהזכיר, אנחנו נמצאים פה בדיון על תוכנית עיצוב. זו תוכנית שמוציאה מהכוח אל הפועל את התוכנית המאושרת. והתוכנית המאושרת, תוכנית צ/א, היא תוכנית שחלה על מגרשים חומים שאושרו לפני בעיר בתוכניות אחרות. תוכנית צ/א לא קבעה מגרשים חומים חדשים, היא לא יצרה אותם יש מאין. ולכן, חלק מהטענות שנשמעו בבקשה לדיון חוזר, שטענו שתוכנית צ/א לא עומדת בהנחיות של מינהל התכנון, בכל הכבוד הרב, זה לא נכון, כי תוכנית צ/א מתייחסת לשטחים חומים מתוכניות מאושרות קודמות וקובעת לגביהם הוראות בנייה.

מר דורון ספיר-היו"ר:

תודה להראלה. אם אין הערות נוספות, רצית לשאול?

גב' ציפי ברנד פרנק:

יש לי שאלה. שולי התייחסה לזה, זה יותר הערה לפרוטוקול ופחות תכנוני. היתה התייחסות לזה כאילו בהגדרה של בית ספר לזרים. באופן אישי כאילו, היתה התייחסות בפרוטוקול שאת אמרת שזה בית ספר לזרים. לי חשוב כאילו שייאמר שהפרדה הזאת היא לא נכונה לדעתי.

מר דורון ספיר-היו"ר:
זה לא בית ספר לזרים.

גב' אופירה יוחנן וולק:
לילדי האזור.

מר דורון ספיר-היו"ר:
נאמר פה שזה בית ספר לילדים שגרים 2 ק"מ מרחק מבית הספר. כל ילד שגר 2 ק"מ, יכול להיות בבית הספר הזה.

גב' ציפי ברנד-פרנק:
מבחינתי זה חשוב פשוט שזה ייאמר לפרוטוקול.

מר דורון ספיר-היו"ר:
אז אמרנו.

גב' אופירה יוחנן וולק:
זה נאמר גם על ידי מנהל מינהל השירות והחינוך.

גב' ציפי ברנד פרנק:
דבר נוסף שאני חושבת שחשוב שייאמר, יש לנו רצון רגע להבין, יש מצב שמשרד החינוך לא מאשר את הפרוגרמה הזאת, שירלי?

גב' שירלי רימון – מנהלת מינהל החינוך:
לא.

מר דורון ספיר-היו"ר:
היא ענתה שלא.

גב' שירלי רימון- מנהל מינהל החינוך:
אין מצב שהוא לא מאשר את הפרוגרמה הזו.

גב' ציפי ברנד פרנק:
אודי, עוד בקשה אחרונה.

מר דורון ספיר-היו"ר:
כן, ציפי.

גב' ציפי ברנד פרנק:
אתה ציינת על חלופות של גינות ירוקות, אתה ציינת שיש לך כן תוכנית עם גינות ירוקות, אז אולי אתה יכול טיפה להרחיב על זה ומה הדברים הזמניים שאתה רואה?

מר דורון ספיר-היו"ר:
תרשום לך.

מר אודי כרמל - מהנדס העיר:
רשמתי.

עו"ד ראובן לדיאנסקי:

אני אתחיל בזה שבוודאי שזה כואב לכל אחד שהוא רואה היום מגרש שהוא מגרש שמשמש את הציבור כגינה, אבל הייעוד שלו הוא חום ובסוף צריך להוריד את העצים, ואנחנו נתקלים בזה בכל מיני מקומות ברחבי העיר, גם בצפון, גם במרכז. החלופה היתה להשאיר את המגרשים האלה ריקים, שיהפכו להיות מזבלות, ואנחנו לא רוצים את זה. ולכן שותלים עצים ומסדירים מגרשים שהם חומים ונותנים להם באמת להיות ירוקים לתקופת זמן מסוימת עד שיש צורך בבינוי. והצורך בבינוי של בית ספר הוא צורך ערכי משמעותי.

יחד עם זאת, כמו שאני מבקש בכל תוכנית, אני חושב שפה לפני שלב הוצאת ההיתר צריך לעשות איזה שהוא מודל בבחינת המימד של זיהום האוויר, וגם להצטייד בחוות דעת מומחה בעניין הזה. אני גם חושב שצריך לעשות בדיקה משמעותית, אמרתי את זה גם בוועדה וזה כתוב בפרוטוקול, צריך לעשות בדיקה משמעותית לגבי כל האופציות לגינות קטנות, פינות חמד בתוך השכונה, כמו שעשינו במונטיפיורי, ואני מאד מבקש שזה ייעשה. תודה רבה.

מר דורון ספיר-היו"ר:

תודה. עוד מישהו?

גב' שלי דביר:

יש לי שאלה לגבי החלופות. אני מבינה היטב לגבי שטח חום. אחת החלופות ששולה העלתה, שהיא גם שטח חום, הוא גם נמצא בתוך השכונה, ואני גם מבינה את הצורך בבית ספר בהליכה ברגל של 2 ק"מ. זו חלופה של מתחם שידוע היום כמתחם בת שבע. ואני רוצה להבין – למה במתחם הזה של מתחם בת שבע זאת חלופה שאף אחד לא התייחס לזה? למה זה משהו שבעצם נפסל? שזה שטח שהייעוד שלו הוא חום והוא נמצא בתוך השכונה.

גב' מיטל להבי:

אם כבר אנחנו עוסקים בחלופות, אז דווקא חלופת החניון הזאת שתיארה את הקטע של השטח המאד מוגדר, שטח חום, באורך 100 מטר, עם איזה שהן איכויות שהן כנראה לא ירוקות ולא מופרות, מה נאמר לגבי החלופה הזאת, שאמרו שיהפכו אתה לגינה זמנית, ומה עם הכיוון של להחליף את שני הדברים. השאלה של התכנית, עניית לה, אודי, אבל אני חושבת שאפשר להתייחס לתכנית עם שאלת האוטוריום והיא העלתה את זה כשאלה ברורה, האוטוריום הזה, הפאטיו הזה, השטח המקורה עם הגובה הכפול. שאלת התכנית.

וכל השאלות אני שואלת גם בעניין שימוש של אחר הצהריים בחצר בית הספר. חלק ממה שתוכנית צ/אומרת ותוכנית צ/ מדברת על מבנה בתי הספר ומבנה השטחים החומים כרב שימושיים וכו'. ובגלל מצוקת השטחים באזור הזה והחוסר במקומות התכנסות, השאלה אם המוסד הזה יכול לפתוח את שעריו אחר הצהריים.

מר דורון ספיר-היו"ר:

תודה.

מר שלמה מסלאווי:

אני יכול לשאול?

מר דורון ספיר-היו"ר:

לא, אתה לא יכול.

מר שלמה מסלאווי:

למה לא?

מר דורון ספיר-היו"ר:

כי אתה לא חבר מליאה.

מר דורון ספיר-היו"ר:

עוד מישהו? אסף.

מר אסף הראל:

טוב, מוריה, כיוון שהעלית את עניין המשמעת הקואליציונית, אני אגיד לך את מה שאמרתי לך כשנפגשנו. את לא צריכה להצביע בגלל משמעת קואליציונית, היית צריכה להצביע כי אין אופציה טובה יותר. זו בחירה קשה, זו בחירה כואבת, כולם פה מרימים את היד בקושי, אבל זו לא חוכמה להגיד – זה קשה וזה לא טוב, אין באמת אופציה טובה יותר.

גב' מוריה שלומות:

זה לא נכון.

מר דורון ספיר-היו"ר:

אני מבקש לא להפריע.

מר אסף הראל:

אם את חושבת שבמקום מתחם השומרון היה עדיף להקים בית ספר, תגידי את זה. אני חושב שכמו שלנו בלב העיר יש את הבימה ויש מוסדות תרבות, שני אולמות גדולים ושטח ציבורי שמיועד לתרבות ואמנות, שאת חושבת שזה פחות חשוב – תגידי את זה. אז אני אתווכח איתך על זה. אני חושב שתרבות ואמנות הם דבר שלא פחות חשוב לשכונת נווה שאנן, והייתי מתווכח איתך על זה. זו הבחירה בעיני. אני חושב שהדיון המקורי התקיים בצורה יותר מקיפה, כי אז גם דיברנו על בית ספר 'צמרות', שביצמרות' היה לנו בדיוק את אותו דיון, על שטח חום שאנשים חושבים שהוא שטח ירוק, וזה הראה איך העירייה מתנהגת אותו דבר, בשכונה הכי יקרה של האוכלוסייה הכי חזקה בעיר ובנווה שאנן, עם האוכלוסייה הזרה הכי מוחלשת. אותה מדיניות ואותו סטטוס. ומפליא אותי, אגב, שאתם מתנגדים רק לזה. לפחות בשם ההוגנות של שטחים ירוקים, הייתם גם צריכים להתנגד על שניהם, אם אלה הערכים. אני חושב שבשני המקומות קיבלנו החלטות קשות. אני אז טענתי בדיון על צמרות שצריך לצופף עוד יותר, שצריך לבנות שם הרבה יותר. אודי אמר שאנחנו עוד לא שם, אני חושב שאנחנו עוד 10-20 שנה כבר נהיה שם. אבל אין ברירה, זה החלטות קשות וצריך לקבל אותן וצריך לשנות את התפיסה לגבי הציפוף. אני חושב שכמו שכשאני בחרתי בית ספר לבת שלי, רציתי שזה יהיה במרחק הליכה מהבית, גם לילדי נווה שאנן מגיע ללכת לבית ספר ברגל.

גב' שולה קשת:

אבל רובם לא מנווה שאנן.

מר אסף הראל:

יש בינינו מחלוקת – האם מאמינים לדרג המקצועי בעירייה או לא? מוריה, אני מאמין לדרג המקצועי שאומרים שביית הספר הזה הוא לילדי נווה שאנן. ומגיע להם בעיני ללכת ברגל, כמו שלילדים שלנו ולכל הילדים בעיר מגיע ללכת ברגל ולא לשלוח אותם באוטובוסים. זו זכות. זה מקום חשוב שיהיה להם ללכת אחרי בית הספר, מגרש לשחק בו כמו שהילדים שלנו הולכים. זו זכות לא פחות חשובה. והדבר האחרון מתייחס למצב של האוכלוסייה הזרה בעיר. את יודעת שבניגוד לערים אחרות, עיריית תל אביב מאד דואגת לנושא הזה ולאוכלוסייה הזאת. עושים פה הרבה יותר מכל מקום אחר במדינה. אנחנו עושים את זה בסיטואציה שבה הממשלה מתעלמת מהבעיה, מפקירה אותנו. יש לנו עשרות אלפי תושבים בעיר שאין להם מעמד, אין להם זכויות בסיסיות, אין להם זכויות לטיפול רפואיים, הם שקופים בעיני הממשלה. ואנחנו כעירייה צריכים להיות הגורם האחראי פה. והגורם האחראי זה אומר שצריך לנהוג במתינות ובוזהירות כשיש פה עניין של סטטוס קוו שאת רוצה לשנות. ואני אומר, ואת צריכה לחשוב בתוך עצמך פעמיים – מה זה אומר שאת ושפי פז באותו צד של המתרס בנוגע לדבר הזה? האם באמת אתן בעד אותה מטרה? יכול להיות.

גב' שולה קשת:

זה לכולנו. מימין ומשמאל. למה? מה הבעיה?
לא יאומן.

מר אסף הראל:

בסדר. אני חושב שמדיניות העירייה היא קשה, היא מכילה והיא נוהגת בשיא האחריות, מתוך דאגה לאוכלוסייה הזרה.

מר דורון ספיר-היו"ר:
תודה רבה.

מר אריאל שפירא:

ערב טוב לכם. אני רוצה להגיד, שולה ומוריה, ובעיקר שולה, זה לא סוד שאנחנו בדרך כלל לא באותה דעה. אבל אני מתייחס מאד ברצינות למה שאת מעלה, באמת. וכשאת מעלה דברים שאני לא יודע, אני משתדל לבדוק. אני חושב שאת אותו כלי אנחנו נתנו לכם, לכל חברי המועצה. כאשר עלה הנושא הזה, ראש העיר הנחה את מינהל החינוך, את שירלי רימון, שכל חבר מועצה שרוצה לבוא, לפנות, לשמוע אלטרנטיבות, לשמוע על הדילמות, לשמוע על כל מה שקורה מסביב לאותו עניין, מוזמן לבוא ולקבל הסבר. לא לנהל את הדיון כאן, שיש לנו פחות אינדיקציות, פחות ידע. אלא לבוא לשם, להחליף דעה, ובמסגרת החלפת הדעה או בלשמוע את העובדות, יכול להיות שהדברים היו משתנים. להבנתי, רק שלי היחידה שהגיעה. האחת והיחידה.

גב' ציפי ברנד פרנק:
נציגת רוב העיר.

גב' שולה קשת:
אני הייתי במפגש עם ראש העירייה.

מר אריאל שפירא:
ולכן אני אומר, לבוא אלינו היום בסיטואציה כזאת,

גב' שולה קשת:
זה לא נכון.

מר דורון ספיר-היו"ר:
אז לא נכון, אוקיי.
זהו?

מר אריאל שפירא:
כן.

גב' שולה קשת:
זה לא נכון, אבל הדברים שנאמרים הם מטעים.

מר דורון ספיר-היו"ר:
תודה רבה.
חברים, שקט, שקט, שקט. אם אין לאף אחד עוד משהו לומר,
מה?

קריאה:
תשובות, תשובות.

מר דורון ספיר-היו"ר:
תשובות – בבקשה.

מר אודי כרמל - מהנדס העיר:

כמה תשובות מהירות למה שנאמר כאן, ציפי, לגבי תמונת העתיד של שטחים פתוחים בנווה שאנן. יש לנו כמה כלים להתמודד עם הבעיה, ויש לנו בעיה בנווה שאנן, כי מראש אין שם שטחים פתוחים סטטוטוריים. ואנחנו עכשיו עושים כמה פעולות כדי לתקן את זה:

1. המישור הסטטוטורי – בכל התוכניות החדשות שאנחנו עושים היום, אנחנו מוסיפים שטחים סטטוטוריים וזה בעיקר בטבעת שנמצאת על רחוב הרכבת, יתווספו שם שטחים סטטוטוריים. אנחנו

עכשיו עושים מדיניות גם למרחב הקונגרס, גם שם יתווסף שטח סטטוטורי. שטח סטטוטורי מבחינתי זה שטח ברזל, ירוק, שצ"פ ירוק. זה מישור אחד.

גב' ציפי ברנד פרנק:
על כמה שטחים אתה מדבר?

מר אודי כרמל - מהנדס העיר:

מישור שני – אני לא יכול להגיד לך כרגע, כי אין את המדיניות, אין לי כרגע פריסת שטחים, אבל כן יש לי שטח ירוק שיהיה על רחוב הרכבת של בערך כ-2 דונם ויתווספו עוד 2 לפחות, פרויקטים שאנחנו עכשיו נמצאים בהליכי לעיסה שלהם, שיוסיפו שטחים ירוקים סטטוטוריים.

2. שפ"פים – אנחנו כן בכל פרויקט חדש מוסיפים שפ"פים, אנחנו מודעים לבעייתיות של שפ"פים, אבל כן עושים את המאמצים בדיוק. אנחנו מוסיפים שפ"פים על חסרונם ועל יתרונותיהם, אבל כן אנחנו עושים מאמץ שה-שפ"פים האלה יהיו שפ"פים שוויוניים, נגישים ופתוחים לכולם, ויש לנו כבר ניסיון לא מעט ברחבי שטחי העיר.

3. הדבר השלישי שאנחנו עושים, זה פעולה שהיא פעולה, נקרא לה מיידית, וזה צווי גינון. אנחנו כן מייצרים עכשיו בתוך, כבר נעשה שם סיור ונעשה מיפוי, של כמה שטחים לא מפותחים באזור הזה, נוציא להם צווי גינון באופן מידי כבר השנה, שבהם אנחנו נפתח גינות זמניות במקומות לא מפותחים בעיר, חלקם בבעלויות פרטיות, חלקם על ייעודים שהם לא ייעודים ירוקים אבל כן יהיה שם איזה שהוא מענה. זה לא מענה מושלם, זה לא המענה הכי טוב שיש, אבל בהחלט תהיה הטבה בנושא הזה. ולגבי הנושא של הגדוד העברי – זו יוזמה שלנו כן לעשות, שולה, זה בהקשר למה שאמרת, אנחנו במשא ומתן היום עם נת"ע להקטין במעט את שטח ההתארגנות שלהם כדי לאפשר שטח, שוב, זה פיתוח זמני כי זה לא ייעוד שהוא ייעוד ירוק או חום, אבל כן אנחנו רוצים לעשות איזה שהוא מענה ירוק נאות באזור הגדוד העברי באזור הגינה הקיימת.

שלי, לגבי חלופת בת שבע – חלופת בת שבע מזה שנים רבות מקודמת באזור של מרכז תרבות לכל המרחב הזה. אני מזכיר, נווה שאנן, שכונה שנמצאת במרכז העיר, אנחנו כן רוצים לראות שם פעילות תרבותית אמנותית פנים שכונתית, ואני חושב שהאיזון שהתקבל בסוף, גם בתמיכתה של שולה, להוסיף כן במקום פונקציות מקומיות שמשרתות אוכלוסייה מקומית, שמשמרות תרבות מקומית, אני חושב שהוא מאד מאד ראוי.

אבל, אני מזכיר לכולם, בית הספר במקום הזה, נכון, זה מקום שבו יש קרית חינוך ולב אזרחי של כלל השכונה, מיומה הראשון. תוכנית המנורה שהיתה של נווה שאנן, שמה במרכז של נווה שאנן את המקום הזה, כמו שיש לנו בעוד לא מעט שכונות. מרכז השכונה זה המרכז הקהילתי הפועם – גינה, בית ספר, גני ילדים. נכון שהיום עכשיו אזור ההתארגנות פוגם בזה. בעוד שנתיים, שלוש, ארבע, כשיוסרו הגדרות, הגינה תחזור לגדולתה והאזור הזה יתפקד כמו שצריך. אני מזכיר, אנחנו מתכננים עיר לא למחר בבוקר, אנחנו מתכננים עיר לעשרות שנים קדימה.

ראובן, לגבי בדיקות זיהום וצווי גינון – עניתי לגבי הנושא של פיתוח פינות חמד כמו שקראת לזה. אנחנו בהחלט על זה ואני מקווה שתהיינה לנו תוצאות כבר השנה, עוד לפני אפילו תחילת העבודות. למעשה בדיקות הזיהום, כמו שאמרתי קודם, בדיקת זיהום זה דבר מאד מאד משתנה. הזיהום שם שיש היום זה לא מה שיהיה בזמן בית הספר. רכבת קלה שתעבור בלוינסקי תשנה דרמטית את המצב. אזור התארגנות וקו ירוק ישנו דרמטית את המצב של הר ציון. לכן כל הדברים האלה, בכל מקרה, הם עניינו של היתר בנייה. אנחנו נשכח ונחשוב איך בהיתרי בנייה אנחנו מעגנים את הדברים האלה. הדברים האלה חשובים לנו לא פחות. גם לנו מאד מאד חשוב לדעת שאנחנו מייצרים היתרים ראויים ונכונים למבנים ראויים ונכונים. מיטל, כתבתי תכנית ואני לא זוכר למה התכוונת בתכנית. נזכרתי. כמו שאמרתי קודם, תוכנית עיצוב מצביעה על קו מגמה. בסוף יוצא היתר בנייה כחוק שתואם תב"ע, וההתאמה הסטטוטורית יש לה בקרה משפטית, יש לה בקרה הנדסית והכול תואם תב"ע. אין מצב שיהיה משהו שלא יהיה תואם תב"ע. אז מה מצויר בתוכנית עיצוב או לא מצויר בתוכנית עיצוב, תמיד אנחנו משתדלים שתוכנית עיצוב תשקף את הדברים כמו שהם יהיו בהיתר הבנייה. וכך זה המקרה הזה.

ולגבי שימוש אחר הצהריים – אני אענה במקום שירלי, שירלי רק תגיד אם אני טועה, אני חושב שבכל בתי הספר בעיר מאפשרים שימוש אחר הצהריים, אני לא חושב שבית הספר הזה יהיה שונה באיזו שהיא צורה.

גב' מיטל להבי:
וחילופי השטחים עם החניון.

מר אוזי כרמל - מהנדס העיר:

אני אמרתי כרגע, על החניון אנחנו כן עושים עכשיו עבודה להוריד חלק מאזור ההתארגנות. אני לא מבטיח שזה יקרה. זה שיקולים של נתייע. אבל אני כן חושב שאנחנו נקבל את זה וכן נפתח שם גינה. חילופי שטחים זה אומר עכשיו להפוך את השטח הזה לשטח חום. זו תביעה חדשה. זה בטח לא בלוחות הזמנים שאנחנו מדברים עליהם.

מר דורון ספיר-היו"ר:

ליאור, מי שלא קיבל תשובה בפנייה שלנו לקבל מענה ומענים ותשובות, קיבל עכשיו תשובות ממהנדס העיר. חברי הוועדה קיבלו ושאלו.

ההצבעה תתקיים כדלקמן: אנחנו מציעים הצעה מול הצעה:

← הצעה אחת היא – להשאיר את החלטת ועדת המשנה על כנה, מי שבעד ההצעה הזאת – יצביע בעד.

← מי שבעד ההצעה של שולה – יצביע נגד.

אני חוזר שוב –

← מי שבעד להשאיר את החלטת ועדת המשנה על כנה – יצביע בעד.

← מי שבעד ההצעה של שולה – יצביע נגד.

כולם הצביעו? יש מישהו שלא הצביע?

ההצבעה הסתיימה:

הצבעה

בעד – 13

נגד – 4

נמנעים – 1

החלטה

ההצעה להשאיר את החלטת ועדת משנה על כנה התקבלה.

להלן תוצאות ההצבעה -

מס' הצבעה/סעיף הצבעה	נושא	בעד	נגד	נמנע
	תא/תעא/צ/4610(2) בית הספר לוינסקי בקשה לדיון חוזר הוגש ע"י 2 חברי מועצה - שולה קשת ומוריה שלומות	א. אקרמן ח. אריאלי צ. ברנד פרנק ד. ספיר א. יוחנן וולק א. גלעדי ר. לדיאנסקי ל. שפירא מ. נורי ג. שרעבי דמאיו א. הראל ח. קראוס מ. להבי	ש. קשת מ. שלומות ש. דביר א. זבולון	א. בדראן
		סה"כ - 13	סה"כ - 4	סה"כ - 1

החלטה
הצעה להשאיר את החלטת ועדת משנה על כנה התקבלה.

תודה רבה לכולם.
הישיבה נעולה.

*****הישיבה נעולה*****